

seph J. Schwartz,¹²⁴ a Joint európai igazgatója, aki ekkor Svájcban tartózkodott, McClellanddal új tárgyalási alapot fogadtatott el: a Joint a Vörös-kereszt útján átutalna 5 millió dollárt a náci fennhatóság alatt lévő zsidók „ellátási és szállásköltségeinek” fedezésére. Erre vonatkozó kérelmére azonban McClelland csak 1945. január 7-én kapta meg a külügyminisztériumtól a pozitív választ. Válaszában a külügyminisztérium nem oldotta fel a korábban szabott korlátozásokat, és hangsúlyozta, hogy a Joint-pénzek átutalásának engedélyezése „kizárólag azt célozza, hogy Saly Mayer felmutathasson valami kézzelfogható eredményt, és ilyen módon nyitva maradjon az út a tárgyalások folytatása és a további időnyerés előtt”¹²⁵. Mire Mayer is rájött e megszorításokra, a szovjet csapatok több mint egy hónapos ostrom után felszabadították Budapester. Biss a Svájcból jövő halogató táviratok láttán szerette volna megnyugtanni Bechert és megnyerni jóindulatát a gettólakó zsidók számára. Evégből Szlovákiában, egy német–szlovák külkereskedőtől, bizonyos Alois Steigertől „vásárolt” a részére 30 teherautót. Ezek német teherautók voltak, amelyeket a németek adtak át Szlovákiának. Becher végül is nem jutott hozzájuk, mert időközben a visszavonuló Wehrmacht lefoglalta őket.¹²⁶

Kasztner a második bergen-belseni csoport megérkezése után akár Svájcban is maradhatott volna, mégis visszatért a náci övezetbe. A bergen-belseni csoportok szabadon bocsátása és Budapest felszabadítása után erőfeszítéseit a még a fasiszták kezében lévő zsidók, köztük a koncentrációs táborokban raboskodók megmentésére összpontosította. Először hosszabb időt töltött Bécsben, ahonnan többször átment Pozsonyba, segíteni a szlovák zsidóknak. 1945 januárjának végén visszautazott St. Margarethenbe egy újabb tárgyalássorozatra, amely Mayer, Krell és Becher részvételével majdnem február közepéig tartott.

1945. április 6-a után, amikor Himmler Bechert nevezte ki az összes koncentrációs tábor birodalmi különbiztosává (Reichssonderkommissar für sämtliche Konzentrationslager), a zsidó vezetők erőfeszítéseket tettek a táborok felszámolásának megakadályozására, hogy a táborlakók épségben várhassák be a szövetségeseket. Kasztner, akinek német útlevele volt – és a származása nem derült ki belőle –, e cél érdekében Becherrel együtt bejárta a náci táborokat. Április 8. és 18. között fölkeresték Berlint, Hamburgot, Bergen-Belsent, Neuengammét és Theresienstadot. Becher megtette Kasztnernek azt a szívességet, hogy elment Mauthausenba, szabadlábra helyezni dr. Schweiger Moshét, a Mentőbizottság egyik vezetőjét, akit a megszállás után az elsők között tartóztatott le a Gestapo Hitler-ellenes politikai állásfoglalása miatt.

Becher szándéka az volt, hogy Schweigerrel és a Mentőbizottság vezetőitől kapott értékekkel Svájcba megy. Ezt az amerikaiak gyors előre-